

Dosarul nr.2ra-177/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, judecător: S. Suvac

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: I. Secieru, V. Cotorobai, A. Danilov

ÎNCHEIERE

19 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Andrei Manic,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Victor Gropa, Victor
Groapă și a Nicoletei Tereniuc către Andrei Manic cu privire la încasarea
prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 08 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Andrei Manic și menținută hotărârea din 13 decembrie
2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 11 mai 2018, avocatul, Bobeică Călin, în interesele reclamantilor Gropa Victor, Groapă Victor și Tereniuc Nicoleta, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Manic Andrei privind compensarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, a indicat că, la 24 august 2017, aproximativ la ora 03.00, Manic Andrei, aflându-se în mun. Chișinău, str. Ginta Latină 13/1, pe teritoriul adiacent localului „XXL” a încălcat ordinea publică, manifestând un comportament obraznic, a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului cet. Gropa Victor, Groapă Victor și Tereniuc Nicoleta, după ce Groapă Victor i-a făcut observație asupra comportamentului arogant al pârâtului în raport cu mai multe domnișoare.

În urma loviturilor aplicate de către pârât, reclamantilor le-a fost cauzat un prejudiciu moral considerabil, iar potrivit rapoartelor de expertiză judiciară medico-legală, lui Gropa Victor i-au fost cauzate vătămări ușoare, Nicoletei Tereniuc - vătămări neînsemnate, iar lui Groapă Victor - dureri fizice.

Totodată, în urma acțiunilor pârâtului, reclamantilor le-a fost cauzat un prejudiciu moral, la evaluarea căruia se va lua în considerație faptul că Manic Andrei

a fost condamnat la 26 aprilie 2018, de către Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 700 u. c., echivalentul a 35000 de lei.

În urma vătămarilor cauzate de Manic Andrei, prejudiciul moral suportat s-a manifestat prin stare de stres și frustrare, având în vedere împrejurările în care s-a produs incidentul, precum și prin consecințele afective și modul său de comportament.

Prejudiciul efectiv constă în suferințe psihice determinate de rănirea, mutilarea, desfigurarea, limitarea sau privarea temporară de anumite drepturi, umilirea, cât și orice alte suferințe psihice similare.

În sensul prejudiciului material, existența acestuia se relevă doar în privința părții vătămate, Gropa Victor, care conform extrasului medical din fișa medicală DCMU al IMSPIMU nr. 11473 a fost diagnosticat cu traumatism primar prin agresiune. S-a recomandat intervenția chirurgicală amânată - programată, pentru reconstrucția aparatului ligamentar a articulației genunchiului drept, menisectomie sau sutura de menisci. Intervențiile chirurgicale recomandate au fost evaluate în mărime estimativă de 76500 de lei.

Astfel, având în vedere că reclamantul Gropa Victor, nu dispune de surse financiare pentru efectuarea intervențiilor chirurgicale recomandate, este nevoit să solicite încasarea acestor cheltuieli din contul pârâtului.

Prin urmare, reclamantii au solicitat încasarea de la Manic Andrei în beneficiul lui Gropa Victor a prejudiciului material în mărime de 76950 de lei și a prejudiciului moral în mărime de 20000 de lei; încasarea de la Manic Andrei în beneficiul lui Groapă Victor și Nicoleta Tereniuc a prejudiciului moral în mărime de câte 10000 de lei pentru fiecare; compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate de reclamantii în mărime de 10000 de lei.

Prin hotărârea din 13 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, cererea de chemare în judecată depusă de Gropa Victor, Groapă Victor și Tereniuc Nicoleta către Manic Andrei cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată, a fost admisă parțial; s-a încasat din contul lui Manic Andrei, în beneficiul lui Gropa Victor, prejudiciul material în mărime de 76950 de lei; s-a încasat din contul lui Manic Andrei, în beneficiul lui Gropa Victor, prejudiciul moral în mărime de 8000 de lei; s-a încasat din contul lui Manic Andrei, în beneficiul lui Groapă Victor, prejudiciul moral în mărime de 4000 de lei; s-a încasat de la Manic Andrei, în beneficiul Nicoletei Tereniuc, prejudiciul moral în mărime de 4000 de lei; s-a încasat din contul lui Manic Andrei, în beneficiul lui Gropa Victor, Groapă Victor și Tereniuc Nicoleta, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10000 de lei. În rest pretenția cu privire la încasarea prejudiciului moral, s-a respins ca neîntemeiată. S-a încasat din contul lui Manic Andrei, în beneficiul statului, taxa de stat, de care au fost scutiți reclamantii la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 2408,50 de lei.

Nefiind de acord cu această hotărâre, la 02 ianuarie 2019, Manic Andrei a declarat apel, solicitând casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri privind respingerea cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 08 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat a fost respins și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că verificând temeinicia concluziilor instanței de fond expuse în hotărâre, constată că pretențiile intimatului Gropa Victor privind repararea prejudiciului material în sumă de 76500,00 de lei au fost admise întemeiat, întrucât art. 1398 Cod civil prevede că cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție, este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege și prejudiciul moral cauzat.

În acest context, Colegiul a reținut că, în rezultatul consultației medicale, lui Gropa Victor i-a fost recomandat un tratament chirurgical programat în mai multe etape în cadrul Spitalului Internațional „Medpark”, și anume: reconstrucția aparatului ligamentar al articulațiilor - 21000 de lei; consumabile costisitoare - 20000 de lei; menisectomia artroscopică a genunchiului - 23000 de lei; sutura de menise (2-3 suturi) - 12500 de lei. Costul total estimativ a fost stabilit în sumă de 76500 de lei (f. d. 18).

Prin urmare, suportul probatoriu existent justifică faptul că prejudiciul moral suportat de Gropa Victor, Groapă Victor și Violeta Tereniuc, este susceptibil de a fi reparat prin despăgubiri bănești, or, potrivit art. 616 alin. (1) Cod civil, pentru un prejudiciu nepatrimonial se poate cere despăgubiri în bani în cazurile prevăzute de lege, iar conform prevederilor art. 1422 alin. (1) și (2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Apreciind profunzimea suferințelor psihice suportate de Gropa Victor, Groapă Victor și Violeta Tereniuc, Colegiul civil a considerat că instanța de fond just a estimat prejudiciul moral în echivalent bănesc pentru Gropa Victor în sumă de 8000 de lei, pentru Groapă Victor în sumă de 4000 de lei și pentru Violeta Tereniuc în sumă de 4000 de lei, ca fiind unul echitabil.

La 27.11.2019, Andrei Manic a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că circumstanțele de fapt ale cauzei au fost elucidate greșit, de asemenea circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 08 octombrie 2019 și comunicată participanților la proces la 19 noiembrie 2019 (f. d. 121), iar recursul a fost declarat la 27 noiembrie 2019. Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 08 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Andrei Manic, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Andrei Manic nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe

care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Andrei Manic.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Andrei Manic.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru